

Νίκησε τον παιδικό καρκίνο και σήμερα «δίνει μαθήματα ζωής»

[/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Της ΕΛΛΗΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

Με την «καραμέλα» της κρίσης, σταματήσαμε να διαχωρίζουμε τα πολύτιμα, από τα ημιπολύτιμα.... Την ουσία από την επιφάνεια... Την αξία από τη σημασία... Κάποιοι από μας εκεί έξω, αντί να σπάμε τ' αδιέξοδα, και να δημιουργούμε δρόμους, «πνιγόμαστε» στα χάπια και φτάνουμε στον τερματικό σταθμό, αυτοκτονώντας...

Ενώ κάποιοι, άλλοι, δίνουν καθημερινή μάχη, για να κερδίσουν, αυτό που εμείς έχουμε ως «δεδομένο» και το παραπετάμε... Νέοι, γέροι, παιδιά.... παλεύουν, για λίγη «πίστωση» χρόνου.... για λίγη παράταση.... για άλλη μια ευκαιρία, να δουν τη ζωή με άλλο μάτι.... Να αναθεωρήσουν και ξαναζήσουν...

Πέρασαν 13 χρόνια από τότε... που ο «μικρός» ηλικιακά Αντρέας Βασιλείου, από την Κύπρο, νοσούσε από λευχαιμία... έχρηζε άμεσης μεταμόσχευσης μυελού των οστών και έπρεπε μέσα σε ένα διάστημα τεσσάρων εβδομάδων να βρει τον κατάλληλο ιστοσυμβατό δότη για μεταμόσχευση. Μετά από δημόσιες εκκλήσεις, που έκαναν οι γονείς του, μέσω των ΜΜΕ, ξεκίνησε άμεσα μία απίστευτη κινητοποίηση για την εξεύρεση ιστοσυμβατού δότη, με εθελοντική αιμοληψία.

Παρ' όλο που οι πιθανότητες εξεύρεσης, δότη μηδαμινές, εντούτις η αγάπη, η θέληση, η αλληλεγγύη, κατάφεραν και νίκησαν τους αριθμούς... Όλος ο κόσμος έγινε μια γροθιά, για το μικρό τότε Αντρέα... Ο μικρός «ήρωας» χειρουργήθηκε, στην Αμερική, για αλλογενούς μεταμόσχευση αρχέγονων κυττάρων μυελού των οστών από ομφάλιο λώρο... (θεωρήθηκε προτιμότερη η συγκεκριμένη μέθοδος, από μεταμόσχευση μυελού των οστών από μη συμβατό δότη)... Χημειοθεραπείες, απομόνωση, φόβος, αγωνία... μα η θέληση μεγάλη και η προσευχή συνεχής...

Λίγο πριν, οι γονείς, επικοινωνήσαν με το Γέροντα της Αγίας Μαρίας, της Άνδρου, και ζήτησαν την ευλογία της Αγίας... ο Γέροντας, ευχήθηκε, **«η Αγία Μαρίνη να είναι δίπλα, στο «μικρό μαχητή» στο χειρουργείο»...**

Μετά τις προκαθορισμένες, εξετάσεις ο Αντρέας, εισήλθε στο χειρουργείο... Λίγη ώρα πριν, παρουσιάστηκε στο χειρουργό, μια γυναίκα, όπου παρακάλεσε να

παρακολουθήσει την εγχείρηση, ως η προσωπική γιατρός του Αντρέα... Ο καθηγητής, της απάντησε, πως δεν επιτρέπεται να βρίσκεται στο χειρουργείο ξένος ιατρός.... Η επιμονή όμως της γυναίκας άλλαξε τα δεδομένα... Άφησε τα στοιχεία της, στη γραμματεία και εισήλθε στο χειρουργείο... Η γυναίκα επιστήμονας, όχι απλά παρακολούθησε την επέμβαση, αλλά συμμετείχε κιόλας ενεργά... Αρκετές ήταν οι στιγμές, που έδωσε και τις κατευθύνσεις, για το ποια θα έπρεπε να είναι η πορεία της επέμβασης...

Ο γιατρός του νοσοκομείου, του Χιούστον, ευχαρίστησε την ελληνίδα συνάδελφο του και εξήλθε του χειρουργείου, προς ενημέρωση τη οικογενείας... «Όλα πήγαν πολύ καλά, αλλά δεν μπορώ να καταλάβω, πως είχατε μία τέτοια γιατρό και ήλθατε σε μένα?» Οι γονείς του μικρού σάστισαν, και του απάντησαν πως δεν γνώριζαν τίποτα απ' όλα αυτά, αλλά κυρίως δεν είχαν φέρει καμία γιατρό... Ο χειρουργός όμως, επέμενε και τους είπε ότι όταν βγήκε ο ίδιος από το χειρουργείο, η άγνωστη γυναίκα, ήταν ακόμα μέσα με το μικρό και την υπόλοιπη ομάδα...

Έψαξαν, στους διαδρόμους, προσπάθησαν να την βρουν σ' όλο το νοσοκομείο, μα μάταια... Η «άγνωστη Ελληνίδα ιατρός» είχε εξαφανισθεί... Όταν έψαξαν τα στοιχεία της, από τη γραμματεία του νοσοκομείου, διαπίστωσαν έκπληκτοι, πως η «γιατρός» υπέγραψε με το όνομα Μαρίνα από την Άνδρο (Marina from Andros).

Σήμερα ο «μικρός» Αντρέας, μεγάλωσε και είναι 19 χρονών.... Δεν έγινε πιλότος, όπως «δήλωνε» τότε στα κυπριακά κανάλια... Προς το παρών υπηρετεί, επάξια τη στρατιωτική του θητεία και τον Ιούλιο, του 2014 απολύεται, και ονειρεύεται τη μετέπειτα ζωή του... Μάλιστα το τελευταίο, διάστημα, ενώ ήθελε, να αποφεύγει τη δημοσιότητα, τα κανάλια, για να ζήσει μια ήσυχη προσωπική ζωή, αποφάσισε να αφήσει τους «εγωισμούς» στην άκρη και να βρεθεί και δημόσια στο πλευρό του 5χρονου Γιώργου Φιλιππίδη, που πάσχει από λευχαιμία... Άλλος ένας μικρός, που μέχρι πρότινος έψαχνε και τηλεοπτικά για έναν άλλο δότη ... Ο Αντρέας, ξέρει πως είναι το αυτό το συναίσθημα γιατί έχει το ζήσει... Ξέρει να διαχωρίζει τα πολύτιμα, από τα ημιπολύτιμα... Δίνει αξία στα πράγματα, όχι γι' αυτό που αξίζουν, αλλά γι' αυτό που σημαίνουν... Από 5 χρόνων έμαθε να παλεύει και να κερδίζει όχι μόνο τη μάχη, αλλά και τον πόλεμο... Τα παιδιά που έχουν περάσει ή περνούν από παιδικό καρκίνο, δεν έχουν καμία διαφορά με τα υπόλοιπα παιδιά... Μπορεί για ένα αρκετό μεγάλο χρονικό διάστημα, να ταλαιπωρούνται, να χάνουν τα μαλλάκια τους, να κάνουν εμετούς, να διακόπτουν το σχολείο τους, τις δραστηριότητες τους, μα στην επανένταξη τους, επιστρέφουν δριμύτεροι, γεμάτοι θέληση, περηφάνια και δίψα... και με πολλά, πολλά παράσημα από μια κυρία που λέγεται ΖΩΗ....

Το παρόν κείμενο είναι αφιερωμένο σε όλα τα παιδάκια, που πέρασαν ή περνούν παιδικό καρκίνο.... (και είμαι σίγουρη πως θα βγουν νικητές)... Ο καρκίνος της παιδικής ηλικίας, **ΝΑΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΙΑΝΘΕΙ**... και οι «μικροί» μας φίλοι δεν είναι τίποτα άλλο παρά αληθινοί ήρωες... πραγματικοί μαχητές ζωής....

Η ζωή είναι πολύ πολύτιμη, γι' αυτό, μάθε και εσύ να παλεύεις, όπως ακριβώς παλεύουν καθημερινά, σε χιλιάδες νοσοκομεία, σε όλο τον πλανήτη, εκατομμύρια παιδιά.... για να αποκτήσουν, αυτό που ΕΣΥ ο «αχάριστος», τόσο απλά πετάς... «Και ναι η ζωή ίσως να είναι και ένα ένδυμα... Όταν είναι λερωμένο το καθαρίζουμε, όταν τρυπήσει το μπαλώνουμε, αλλά μένει κανείς ντυμένος όσο πιο πολύ μπορεί.... Ο θάνατος προέρχεται μόνο από τη λήθη... Και ότι δε φόρεσες, είναι ότι δεν πόθησες, ότι δεν πίστεψες, ότι δε ζήτησες».... Και έτσι απλά «ΖΗΣΕ»...

Read more: <http://mignatiou.com/?p=14485#ixzz2izhu8GX5>